

Antwerpen, Brabant-Hageland, De Nieuwe Gazet, de Ring-Brussel, Denderstreek, Gent-Eeklo-Deinze, Gent-Wetteren-Lochristi, Kempen, Leiestreek, Leuven-Brabant, Limburg, Mandelstreek, Mechelen-Lier, Middenkust, Oostkust, Pajottenland, Vlaamse Ardennen, Waasland, Westhoek, Westkust

"Echte, Vlaamse topsport"

"Echte, Vlaamse topsport"

Het liefst was minister-president Kris Peeters zondag zelf naar Tabor gereisd. Maar de crisis bij Opel Antwerpen houdt hem weg van het wereldkampioenschap, hoe gek hij ook is van de veldritsport. "Echte topsport" noemt hij het. "En dat ploeteren door de modder, die noeste arbeid, dat heeft toch iets Vlaams. Daar trek ik graag mijn laarzen voor aan."

Marc Ghyselinck

U moet het vast heel jammer vinden, mijnheer de minister-president, maar morgen reist u niet naar Tabor.

"Het was de bedoeling dat ik erbij zou zijn op het WK. Eerst zou ik naar het World Economic Forum in Davos gaan en van daaruit naar Tabor reizen. Maar met de problemen van Opel Antwerpen zijn die plannen gewijzigd. De plicht roept, dus zal ik hier blijven. Maar als mijn vergaderingen het toelaten, hoop ik zondag natuurlijk een stukje van de cross op tv mee te pikken. En hopelijk kan ik er volgend jaar wél zelf bij zijn."

Bent u een echte fan? Drie weken geleden bij het Belgisch kampioenschap in Oostmalle was u er ook bij.

"Ik ga al vele jaren naar het veldrijden kijken, maar dit jaar ben ik niet zo vaak bij de cross geweest als ik zelf zou willen. Veldrijden is echte topsport, dat trekt me aan. Ik heb het vorig jaar gevoeld toen ik deelnam aan de sterrencross in Lille. We moesten er twee ronden rijden. Zonder voorbereiding ben ik er naartoe gegaan. Dit lukt wel, dacht ik. Ik heb me daar zwaar aan mispakt. Na tweehonderd meter draaiden we een zandstrook op. Ik had al op mijn adem getrapt voor ik eraan begon. En dan dat mulle zand, dit haal ik nooit, dacht ik. Die brugjes waar die mannen overvliegen, hoe ze hun fiets op de schouder gooien. Het lijkt allemaal als vanzelf te gaan, maar mij lukt het niet. Ik ben een paar keer gevallen en het liefst was ik blijven liggen."

Hebt u dan uw ego niet bezeerd?

"Ik rijd altijd graag op kop. U kunt wel zeggen: hij is minister-president, dat is normaal. Maar ik meet me graag met de anderen wanneer ik aan sport doe. Als ik met vrienden ga fietsen, trek ik graag eens door om te zien wie dan nog volgt. Maar ik had toch gedacht dat het in Lille gemakkelijker zou gaan. Mijn lichaam zat de hele tijd in het rood. Wat ik dan wel kan, is zorgen dat ik de finish haal. Dat heb ik ook gedaan."

Misschien lag het aan het materiaal. U reed er met een mountainbike.

"Volgende week neem ik opnieuw deel. Ik heb gezegd: nu moet ik een koersfiets hebben met de juiste banden erop (lacht). Maar dan wil ik ook niet het verwijt krijgen dat het zonde is van het mooie materiaal, met zo weinig talent erop."

U hebt zelf nooit een carrière als topsporter overwogen?

"Ik heb ooit getwijfeld om sportkot te doen. Maar ik vond de juiste sport niet, of het was al te laat. Sporters zijn ééndimensionaal, die moeten daar dag en nacht mee bezig zijn. Ik doe verschrikkelijk graag veel sporten, maar voortdurend met één sport bezig zijn, daarvoor vind ik het leven te kort. Soms heb ik het erover met vrienden: stel je voor dat ik nu de opdracht krijg om mee te doen aan de Olympische Spelen, welke sport zou ik dan kiezen? De marathon, dat is al gedaan. Kleiduifschieten misschien, ik zit daarmee namelijk al heel ver. Of paardrijden, daar heb ik ook aan gedacht."

"Maar ik ben dus een fan van het veldrijden, omdat het topsport is, bedreven door topatleten die zeer intensief met hun sport bezig zijn. Natuurlijk is veldrijden ook een typisch Vlaamse sport. Dat vind ik er ook zo mooi aan, ook al vind ik dat het meer internationaal zou moeten doorgroeien. Maar dat ploeteren door de modder, die noeste arbeid, dat heeft toch iets Vlaams. Misschien hebben ze in het buitenland geen modder... Neen, daar trek ik dus graag mijn laarzen voor aan, ik doe mijn sjaal om en een dikke jas aan en twee keer per ronde zie ik de renners passeren. Natuurlijk moet ik altijd eerst langs de vipient passeren, maar daar kom ik enkel om snel wat handjes te schudden."

Dronkemanstoestanden zoals bij het Belgisch kampioenschap in Oostmalle hinderen u dus niet?

"Ik weet dat er nogal wat te doen is geweest rond het incident met Niels Albert. Ik heb natuurlijk ook de bakken bier zien aanrukken. Blijkbaar hangt het van koers tot koers af. Hoe kouder het wordt, hoe meer er gedronken wordt. Veel toeschouwers zijn ook al van 's morgens vroeg ter plaatse. Van mij mag er gedronken worden, maar het mag de koers niet op een negatieve manier beïnvloeden. Organisatoren moeten goed nadenken hoe ze dat probleem kunnen aanpakken. Ik vind het niet verstandig om een extra afspanning te plaatsen. Het karakter en de sfeer bij een veldrit mogen niet in gevaar komen. Toeschouwers mogen best nog dicht bij de renners staan, maar

de renners mogen daar niet het slachtoffer van worden."

Waar zoekt u de oplossing dan? Bij de goede wil van de supporters?

"Ik geloof niet in drastische reglementen, maar wel in goede afspraken tussen supportersverenigingen en organisatoren, zodat de dingen niet meer uit de hand lopen. Natuurlijk is er wrijving tussen de supporters, zeker omdat er twee renners van hetzelfde dorp komen. Maar ik denk dat je die supporters ook uitgelegd krijgt dat - in het belang van de sport en van de renners - men het beter allemaal wat rustig houdt."

Renners zijn heel verdraagzaam. Dat de fans spuwen en met bier gooien, vinden ze normaal.

"De renners zijn natuurlijk zeer gefocust op hun sport en op de wedstrijd. Maar dat soort dingen moeten ze volgens mij niet tolereren."

U hebt veldrijden al een paar keer topsport genoemd. Maar u betreurt het ook dat het een haast exclusief Vlaamse aangelegenheid blijft.

"Ik kan natuurlijk niet de Nederlanders en de anderen op hun fiets duwen. Maar ik zou het veldrijden graag in andere landen zien groeien. Veldrijden moet niet een sport zijn die op 13.500 vierkante kilometer - de oppervlakte van Vlaanderen - wordt beoefend en daarbuiten volstrekt onbestaande blijft."

Vindt u het niet gewoon leuk als Nys tegen Albert koerst, liever dan dat daar ook een Stybar komt tussen fietsen?

"Ik denk dat het ook voor Nys en Albert even leuk is wanneer daar een buitenlander komt tussen rijden."

Wat verwacht u zondag van het WK in Tabor?

"Ik denk dat een Belg wereldkampioen wordt. De vraag is enkel wie. Is het Albert met zijn gebroken rib of toch Nys? Sven is zeer intensief met zijn sport bezig. Ik weet dat omdat ik contact houd met zijn trainer Paul Van den Bosch. Zelf bereid ik me voor op de beklimming van de Aconcagua (berg van 7.000 meter in Zuid-Amerika, red.) die eind december plaatsvindt. Daarom kom ik regelmatig in het Energy Lab van Paul Van den Bosch. Ik weet dus hoe Nys bezig is met zijn sport. Maar dat zal voor Niels Albert ook gelden natuurlijk. Of voor Bart Wellens, een zeer sympathieke man. Ik maak wel eens een grapje, dat ik een keer met Bart Wellens heb gekoerst, dat ik in zijn wiel zat en dat het hem niet gelukt is om mij eraf te rijden. De werkelijkheid is dat we met een tandem reden, Bart Wellens voorop en ik achter hem."

"Maar ik ben ook wel eens met de jongens van Telenet-Fidea gaan trainen op de weg. Dat was een heel gezellige boel. Wellens of Stybar, dat zijn sympathieke mannen. Dat komt er nog bij. In andere sporten hullen ze zich in een vedettencultus. Voetballers zie je van ver spelen, waarna ze in de kleedkamer verdwijnen. Die relatie is heel anders dan met veldrijders."

Zal u Stybar nog zo sympathiek vinden als hij zondag wereldkampioen wordt?

"Natuurlijk. De beste moet winnen. Veldrijden is een eerlijke sport, je kunt je niet verstoppen. In het wiel blijven en twee meter voor de streep vooruitspringen en winnen, zoals sprinters dat op de weg doen, dat gaat niet."

Moet Sven Nys zondag wereldkampioen worden? Of toch liever Niels Albert?

"Nys is natuurlijk al jaren heel goed en professioneel bezig, pure klasse. Die Niels Albert is een jonge 'tiep' die met veel bravoure de gevestigde waarden achter zich laat. Ik gun ze alle twee de titel."

Nys, dat is pure klasse. Albert is nog jong, maar koerst met zó veel bravoure... Ik gun ze alle twee de titel

Door de zaak-Opel kan ik niet naar Tabor, maar ik hoop een stukje van de cross op tv mee te pikken

Dat ploeteren door de modder, die noeste arbeid. Daar trek ik graag mijn laarzen voor aan

Kris Peeters naast Vlaams minister-president ook veldritfanaat

Peeters is zelf een fervent sporter: "Eind december beklim ik

een 7.000 meter hoge berg in Zuid-Amerika." PN